



Много се радвамъ, че „Свѣтулка“ ще продължи излизането си и занапредъ. Вѣрвамъ, че ще се радва на сжщия успѣхъ както и до сега. Пожелавамъ Ви успѣшна работа.

Вл. Зеленгоровъ



Радвамъ се, че „Свѣтулка“ — която толкова години прѣскаше човѣщина, братство и просвѣта между българскитѣ деца, излиза на бѣлъ свѣтъ. Тя ще огрѣе сърдцата на малкитѣ си читатели съ нова, обилна истинска обичъ къмъ народа, къмъ трудящия се народъ.

Георги Хрусановъ

СВѢТУЛКАТА ПРАЗДНУВА

I.

Въ гората срѣдъ красива полянка, изпѣстрена съ цвѣтенца, бѣбли игриво поточе. Млада букова горичка като вѣнецъ се вие около полянката. Изъ полянката шета Свѣтулката въ нова премѣна. Шета тя, трапези нарежда и гости очаква.

Припнали сж Зайо Байо и Вrabчо още отъ сутринята, припкатъ и гости канятъ. Зайо отърча най-напредъ при Кума Лиса. Поклони ѝ се отдалече и я покани:

— Заповѣдай, Кумичке, на гости на Свѣтулката!.. Тя празнува. Да видишъ само, какъ се е премѣнила, какъ е наредила... Да ти е драго да гледашъ!..